

Bastida avall i sense casc

Joan Ignasi Pla abandona la secretaria general del PSPV-PSOE en ser acusat d'un presumpte tracte de favor per part d'una constructora. Pla nega aquesta acusació i en respondrà per via judicial, però es troba obligat a dimitir per salvar la imatge d'un partit que l'ha deixat caure.

Deu segons abans de començar la conferència de premsa en què anunciaria que dimitia el càrrec de secretari general del PSPV-PSOE, Joan Ignasi Pla va fer-li una escolteta al seu cap de gabinet, Antoni Laguna: "Parlaré en valencià... Ja s'ho faran per traduir-me", va xiuxiuejar-li, i era impossible destriar aquest gest de la pressió que de feia dies rebia per part del principal grup de comunicació en castellà.

La cadena SER i CNN Plus, que emetien en directe la mort política de Pla, van haver d'improvisar la traslació al castellà. "El PSPV no ajup el cap davant ningú", afirmava el líder cessant durant l'al·locució al nombrosíssim auditori. Mig centenar de mitjans s'hi amuntegaven, i precisament aquells que fins fa poc s'havien mostrat més amables amb Pla eren els que ell acusava, "per raons que se m'escapen, si bé tinc alguna intuïció",

d'haver organitzat "la major operació d'assetjament i enderroc d'un líder polític". Una operació que "persegua el meu cap i, per extensió, el meu partit". En efecte, només han calgut dos dies per a defenestrar el cap del socialisme valencià dels últims set anys. Des que la SER va anunciar un presumpte tracte de favor a Pla de part d'una empresa constructora fins que una unitat mòbil amb antena parabòlica incorporada va aparcar a tocar de les torres de Serrans, enfront de la seu del PSPV, van transcórrer 48 hores.

En tot aquest temps, ningú no va defensar públicament l'honorabilitat de Pla. Ni el seu comitè nacional, que al juliol havia avalat l'estratègia consensuada entre ell i el secretari d'organització federal, José Blanco, d'ajornar canvis a la cúpula socialista valenciana fins l'estiu vinent, quan és previst el congrés ordinari; ni tampoc, cosa encara més greu, cap dels alts càrrecs del partit a Madrid. Blanco

La seriositat de Pla en comunicar la seua dimissió contrastava amb les rialles a la foto de família de la nova gestora i, sobretot, amb la del secretari d'organització del PSOE, José Blanco.

mateix va demanar "explicacions convincents", mentre la vice-presidenta del govern espanyol, María Teresa Fernández de la Vega –casualment de visita a València–, evitava de referir-s'hi. Ningú no va defensar la tesi que avala l'acusat: Pla assegura que els 104.000 euros que encara no ha abonat per la reforma que va fer al seu pis del barri de Patraix entre l'octubre de l'any passat i el maig d'enguany els deu, exclusivament, a un amic seu, el gestor d'obra Jesús Arjona, propietari de l'empresa Gecydova, que va subcontractar diverses firmes –entre les quals el murcià Grupo Villegas. Divergències amb una de les empreses que han fet la reforma han impedit que Arjona enllestesca la liquidació final, argumenta Pla.

La cadena SER, en canvi, ha informat que el Grupo Villegas no sol fer reformes a particulars, que aquesta empresa pensava assumir la despesa de les obres i que és beneficiària de contractes atorgats per ajuntaments socialistes.

Tancat per enderroc. Algú, però, ha hagut de facilitar la informació en qüestió a la xarxa d'emissores de Prisa. És en

aquest punt on entra en joc la feble situació del socialisme valencià. Ridiculitzat a les urnes pel PP de Francesc Camps, s'ha estimat més centrar-se en les eleccions espanyoles del març i no canviar d'estructura fins després.

Ja hi ha tres persones que s'han postulat com a successors de Pla, de fet. L'ex-ministre Jordi Sevilla, l'alcalde d'Alaquàs, Jorge Alarte, i el de Morella, Joaquim Puig. Només el primer –destituït per Zapatero l'estiu passat després d'un progressiu deteriorament de la seua relació personal– havia recomanat obertament la convocatòria d'un congrés extraordinari per a aquestes dates, si bé el comitè nacional, amb el 80% dels vots, va aprovar el *full de ruta* escrit per Blanco i Pla.

La filtració del *cas Pla* ha comptat amb la insistent cobertura del grup Prisa, que durant 48 hores ha fet d'aquest serial l'eix principal dels seus principals mitjans informatius. En aquest sentit resulta inevitable esmentar l'anomenada *segona guerra del futbol* que mantenen Prisa i Mediapro. Els socialistes no hi han pres posició, han callat davant el presumpte pirateig del futbol per part de La Sexta –en mans dels segons– i han saludat amb

un somriure d'orella a orella l'aparició de *Público*, un diari que se situa clarament a l'òrbita del PSOE.

L'absoluta dedicació de Prisa a l'exclusiva de la cadena SER fins i tot va deixar en segon terme la reunió de la setmana passada entre Zapatero i el *lehendakari* Ibarretxe. A més, acusacions esteses en el temps i per causes més sumptuoses no van acabar amb la dimissió de l'afectat: el president de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra, l'alcalde de Torrevella, Pedro Ángel Hernández Mateo, o, sobretot, l'ex-president valencià Eduardo Zaplana i la seua relació amb Terra Mítica no han impedit que tots tres continuen als seus càrrecs.

Primera víctima. Primer avís? Mart Pla era senzill. Ja havia anunciat que abandonaria la secretaria general del partit al proper congrés. S'hauria estalviat el present calvari si haguera dimitit la nit electoral del 27-M o si no haguera estat tan "ingenu" i "massa bona persona" –segons que s'ha autoqualificat–, i haguera abonat tot deute abans dels comicis autonòmics. En cas que avui fóra president, la imprudència haguera estat encara més desgavellada.

Fonts properes a Pla confirmen que sospita que algú del seu entorn ha aixecat la llebre. També situen la disputa en la pròxima negociació de les llistes al Congrés dels Diputats. Amb una gestora com la que ara dirigeix el rumb del partit a alguns els resultarà més fàcil d'influir-hi i mirar de situar-se o de situar els seus. Pla aspirava a anar de número dos en la llista per València, però després de l'episodi en curs ja pot acomiadar-se de tornar a la carrera de San Jerónimo.

La contesa electoral del març preocupa, i molt, el PSOE. Allò que fa tres mesos tothom donava per fet –guanyar sense majoria absoluta, però vencer Rajoy–, avui és un dubte que cou i molt. La dimissió de Pla no afectarà el resultat del partit a Toledo, Pontevedra o Cadis, però pot fer mal al País Valencià, justament un dels quatre pilars que sostenen el misteriós resultat al Congrés. Si els socialistes no s'acosten al resultat que

EL PAÍS

MÉRCULES 17 DE OCTUBRE DE 2007 Año XXXII Número 11.085 www.elpais.com EDICIÓN COMUNIDAD VALENCIANA Precio 1 euro

Dimecres, 17.10.2007

Una constructora financia la reforma de la casa del líder socialista valenciano

Dirigentes del PSPV-PSOE exigen a Joan Ignasi Pla que dé explicaciones o dimita

La constructora Villegas, que ha realitzat treballs per a organismes valencians, ha allargat el pagament de la casa particular del secretari general de los socialistas valencianos, Joan Ignasi Pla, según desveló anoche la SER. "A día de hoy, yo no he pagado", declaró Pla ayer, seis meses después de acabadas las obras.

Página 23

Dijous, 18.10.2007

Pla explica bajo 'vigilancia' del constructor la ventajosa reforma de su casa

Divendres, 19.10.2007

El líder del PSOE valenciano dimite por las obras en su casa

Una gestora dirigirá el partido hasta después de las elecciones

Joan Ignasi Pla, líder de los socialistas valencianos desde 2000 y candidato a la presidencia de esa comunidad en las dos últimas elecciones autonómicas, dimitió ayer, 48 horas después de conocerse que no había pagado aún a una constructora, con intereses

inmobiliarios en ayuntamientos socialistas, las obras de reforma de su casa, valoradas en más de 100.000 euros. Pla se consideró víctima de una "campana de acoso y derribo", de la que culpó primero a dirigentes de su partido y después a los medios de co-

municación. El líder socialista, que se quedó sin apoyos en su organización, reiteró que aún no ha pagado las facturas de la reforma, concluida en mayo, por discrepancias con la liquidación final de las obras. Páginas 18 a 20 Editorial en la página 14

El diari El País va dedicar dues portades al presumpte tracte de favor a Pla. A la tercera consecutiva, la notícia era la seua dimissió. La cadena SER, Cuatro i CNN Plus van ser igualment insistents.

van recollir a Madrid i el País Valencià l'any 2004 –en aquest segon cas, van situar-se tan sols a quatre punts del PP, quan enguany, a la cita valenciana, s'han quedat a divuit–, hauran d'arrasar a Andalusia i sobretot a Catalunya, on la baixa participació, la gestió de l'Estatut i els problemes d'infraestructures no conviden a l'optimisme.

A la federació socialista madrilenya, la ràpida dimissió de Rafael Simancas va donar pas a un congrés extraordinari del qual ha eixit com a nou líder Tomás Gómez, amb el 90% dels vots dels delegats. Hauria estat possible una solució d'aquesta mena al PSPV? Molts votants socialistes no entenen per què continuava Pla, i ara observen esmaperduts que la seua eixida és molt més traumàtica que no ho hauria estat el 27-M.

Avui, per a més estupefacció del personal, Joan Lerma torna a tenir les regnes del partit, i els moviments soterrats que ja hi havia a tot de comarques en cerca de suports orgànics no faran sinó multiplicar-se. Si Zapatero derrota Rajoy, el congrés del PSPV hauria de ser tranquil. En cas que el galleg s'hi impose, i malgrat que Pla diu que "al socialisme valencià no passarà allò que va passar fa deu anys", la lluita pot ser cruenta.

No feia ni cinc minuts que Pla havia dimisit i a una cantonada de la seu socialista dos militants saludaven efusivament un tercer afiliat, l'ex-regidor a València Vicent Inglada, que reia ostensiblement. Ja ho té, això, el PSPV... De vegades, els colps, fan gràcia.

Victor Maceda

La guerra entre Mediapro i Prisa pel control de l'espai d'esquerreres del mapa mediàtic espanyol comença a fer mal a Zapatero i es cobra dins el socialisme les primeres víctimes, com ho pot ser Joan Ignasi Pla.

Prisa, empresa editora d'El País i propietària de Cuatro i la Cadena Ser, havia mantingut fins ara un sòlid lideratge entre el públic progressista. Una posició que li havia donat una envejable capacitat d'influir i condicionar totes les decisions que, al partit primer i al govern després, ha anat prenent Zapatero els darrers anys. En algun cas el PSOE ha arribat a canviar d'estratègia per no fer rectificar una portada al diari líder espanyol (va passar, per exemple, l'any 2000 durant la negociació dels nomenaments del TC i el CGPJ).

El grup mediàtic dels Polanco –afavorit amb la concessió de la cadena de pagament Canal Plus– es va fer fort en l'època de Felipe González i representa molt bé el sector més conservador del PSOE, com també fa l'ex-president. Davant hi té Mediapro, un grup molt més jove, fundat per Jaume Roures i centrat en el món àudio-visual. La productora catalana té participació en diversos negocis àudio-visuals, la cadena